

بررسی اثرات حمل و نقل بر برخی از پارامترهای استرس و فاکتورهای بیوشیمیایی در بچه

ماهیان کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) با استفاده از پروبیوتیک باسیلی و پری بیوتیک

سلماناکس

حجت‌الله جعفریان^۱، مهین رنج‌دوست^{۲*}، سمیرا جعفریان^۳

۱، ۲، ۳- گروه شیلات، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه گنبد، گلستان

* نویسنده مسئول: mahin.rnj@gmail.com

چکیده

مهمترین دغدغه در زمان حمل‌ونقل ماهیان، به حداقل رساندن میزان استرس در حمل و نقل می‌باشد در این تحقیق تغییرات فاکتورهای خونی ۱۵۰ قطعه ماهی کپور معمولی جوان با (*Cyprinus carpio*) با میانگین وزن. وزن متوسط $\pm 1/50$

۶۰/۵۰ گرم در حمل و نقل ۱۲ ساعته در. پنج تیمار و سه تکرار شامل شاهد، مخمر مایع سلماناکس، باسیلوس (*Bacillus licheniformis, B. subtilis, B. polymyxa, B. laterosporus B. circulans*)، (۰/۵) گرم بر لیتر نمک + سلماناکس و (۰/۵) گرم بر لیتر نمک □ باسیلوس مورد مطالعه قرار گرفت. کپورماهیان توسط جیره غذایی مکمل سازی شده با پری بیوتیک سلماناکس به میزان ۱ میلی لیتر در هر ۱ کیلو گرم جیره و جیره غذایی مکمل سازی شده با پروبیوتیک باسیلی در غلظت 1×10^6 CFU در ۱۰۰ گرم غذا به مدت ۹۰ روز تغذیه شدند. ماهیان با تراکم ۱ کیلوگرم در متر مکعب در کیسه های پلاستیکی ذخیره سازی شدند. بیشترین میزان کورتیزول و ALT در تیمار شاهد مشاهده شد (p<۰/۰۵). نتایج مطالعه حاضر نشان داد استفاده از پری بیوتیک سلماناکس و باسیلوسهای پروبیوتیکی در حمل و نقل طولانی مدت (۱۲ ساعته) منجر به کاهش استرس در ماهی کپور معمولی گردید.

کلمات کلیدی: مخمر مایع سلماناکس، باسیلوسهای پروبیوتیکی، فاکتورهای بیوشیمیایی، حمل و نقل